

alene. Det maa erindres, som jeg før tillod mig at sige, at en Minister ofte er i Stand til at se Forhold og tage Omstændigheder med i Betragtning, som ærede Medlemmer ikke altid lægge Mærke til. Se vi tilbage til den tidligere Samling, var der jo ogsaa den Gang fuldstændig Enighed mellem den daværende Krigsminister og det ærede Thing om Unsfeligheden af, at Soldaterne allerede paa den Tid kunde faae et Tillæg. Alle vare enige om det. Ministeren stillede et bestemt Forslag til Sagens formelle Ordning og udhævede, at dette Forslag var han istand til at føre videre, men det høie Thing tog ikke i Betragtning, at Ministeren kunde støde paa Banskfeligheder senere, som han ikke var istand til at overvinde. Man fulgte ikke den Gang Krigsministerens Forslag, uagtet man var enig om Realiteten, og Resultatet blev da kun, at Soldaten ikke fik nogen forhøjet Lønning. Derfor, mine Herrer, agter jeg at stemme saaledes, som den høitærede Krigsminister har ønsket, at vi skulle stemme i Sagen, for derved at bidrage Mit til, at den kan gaa bort fra dette Thing med Enighed mellem Folkethinget og Ministeren. Jeg tror, mine Herrer, at ogsaa De maa have faaet den bestemte Fornemmelse af de Forhandlinger, som have fundet Sted, at, hvor naturlige Talsmænd vi end alle ere for Soldaterne, saa er den høitærede Krigsminister ikke alene Soldatens naturlige Talsmand, men han har ved den Smøbekommenhed, med hvilken han har grebet den Leilighed, der tilbød sig, til saa hurtigt som muligt at skaffe Soldaterne et Tillæg, ogsaa viist sig her at være Soldaternes hjerteligste Talsmand; derfor tror jeg, mine Herrer, at ogsaa De ganske rolig kunne følge ham paa dette Punkt. Jeg agter derfor at stemme for de foreliggende Vædringsforslag i Overensstemmelse med den høitærede Krigsministers Onske i den bestemte Forventning, at han saa ogsaa vil være istand til senere at bringe det ud af det, som han har tilfjagt og udtalt, nemlig at det Tillæg, som nu bevilges for en kort Tid, ogsaa kommer til at blive for bestandigt.

Winther: Det gaar mig som den ærede sidste Taler; jeg har ikke noget andet Formaal end, at der skal komme det Resultat ud, at Soldaterne strax faae Noget og ikke faae det for nogle faa Maaneder, men faae det saaledes, at vi ikke om kort Tid igjen tage det fra dem, men at det bliver et stadigt Tillæg. Men jeg er i en noget anden Stilling end den ærede sidste Taler overfor den ærede Minister. Det er saa naturligt, at de Mænd, der selv have været Ministre og været de værste Medhjælpere for Ministre, betragte Sagen anderledes end vi Menige her i Thinget. Vi hør efter min Mening betragte Sagen saaledes, at vi stemme for det, som er vor Overbevisning om Sagens rigtige Fremme. Det ærede Medlem syntes at glemme, at der er mange Trin

tilbage, inden denne Sag er færdig, og jeg vil spørge, hvortil have vi da Bestemmelser i Grundloven og Forretningsordenen, naar vi ikke tør bruge dem i et Tilfælde som dette. Der er ingen Steder, hvor dette er saa lidet farligt som her. Allerede idag hørte vi f. Ex. det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) tilbyde Krigsministeren, at, hvis han vilde sige: Jeg gjør dette Forslag til mit, saa var han ogsaa med, og saa tror jeg ikke, at der vilde komme til at mangle meget i, at det blev enstemmig vedtaget. Nu spørger jeg altsaa: hvad skulde da bevæge os til idag at gaa hen og omgjøre en Afstemning, som vi for kort Tid siden med velberaad Hu have vedtaget. Det vilde være noget af det Forunderligste, jeg kunde tænke mig, at man idag stemmer for Et, imorgen for et Andet, naar der ikke er kommet Noget som helst frem idag, som vi ikke vidste igaar. Det vilde være noget befynderligt. Med al mulig Agtelse for den høitærede Krigsminister, hvis gode Hjerte for Soldaterne jeg aldeles ikke tillader mig at drage i Tvivl — det fik et saa glimrende Vidnesbyrd fra en Mand, som kender ham meget bedre end jeg, og jeg tvivler ikke derom — vil jeg dog spørge: hvorfor skulde den Minister, som er saa velvillig stemt overfor Soldaten, berede Sagen Banskfeligheder, hvorfor skulde han ikke søge den fremmet i det andet Thing saaledes, at der var Udfigt til, at naar det vendte tilbage hertil, kunde den Smøbekommen, som allerede er antydet idag, virkelig blive viist. Lader os hufse paa, at selv om Lovforslaget vender tilbage hertil, have vi endnu Fællesudvalget tilbage som en Mulighed. Her er aldeles ikke Noget, som kan foranledige, at vi idag forandre vor Afstemning. Jeg vil kun sige til den ærede sidste Taler, at naar jeg idag stemmer mod Underændringsforslaget og imod Regjeringens Forslag, er det aldeles ikke, fordi jeg ikke er villig til at give Soldaterne en Lønningsforhøjelse. Jeg er overtydet om, at baade det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) og jeg og hele Thinget skulle glæde os ved en god Ende paa denne Sag, uden at vi behøve at slaa os selv paa Munden, saaledes som der tilskyndes til gennem Regjeringens Forslag.

Solin: Den Bemærkning, jeg vil gjøre, skal blive meget kort. Jeg vil kun sige, at efter den sidste Udtalelse af den høitærede Krigsminister agter jeg at stemme mod alle Vædringsforslagene. De Forudsætninger, jeg er gaaet ud fra, og som gjorde, at jeg vilde stemme for Vædringen, ere nu fuldstændig bortfaldne.

N. C. Olsen: Jeg tror dog, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) i sin Svær for at omtale alle de Forhandlinger, vi endnu have tilbage, inden der